

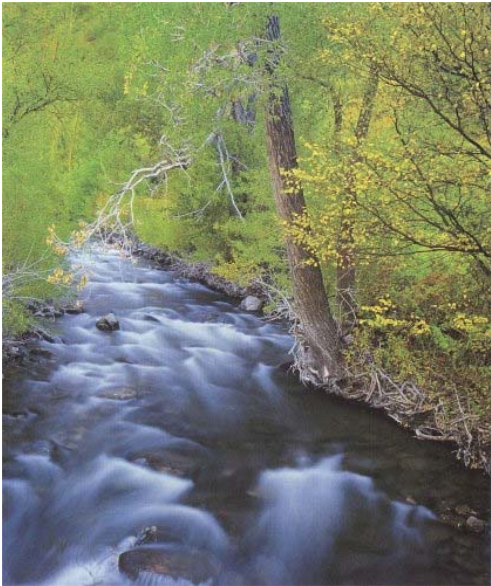
Một Tách Trà Thơm

Có những buổi sáng thức dậy, tôi thấy tất cả là của nhau. Cũng như mây là của bầu trời và bầu trời là của mây. Ngày hôm qua trời có những cơn mưa bất ngờ, và hôm nay bất ngờ trời lại nắng ấm. Nắng cũng là của mưa. Và thiếu vắng những ngày mưa chắc nắng cũng sẽ buồn và nhớ lắm.

Nhớ một ngày có người bạn lại nhà uống trà. Tôi ngồi lắng nghe người bạn kể những khó khăn trong tình người và một vài vấp vấp trong cuộc sống. Nhưng cuộc đời mà, có những vấn đề và vấp vấp cũng là chuyện dĩ nhiên thôi. Mà tất cả thì cũng như cụ Nguyễn Du nói, "*Cõi nguồn cũng bởi lòng người mà ra.*" Một ngày nào khi lòng ta yên thì cõi nguồn nào rồi cũng sẽ được yên.

Trước khi ra về người bạn chợt hỏi tôi, tôi làm gì để nuôi dưỡng những hạnh phúc của mình? Tôi hiểu người bạn ấy muốn hỏi tôi tìm nương tựa vào một nơi nào nếu có một ngày thấy đời mình bấp bênh? Tôi chưa có dịp nói cho người bạn biết. Những đêm khuya trăng thật sáng, mình thường lại cảm thấy những lời nói và ngôn ngữ không cần thiết. Rót nhau một tách trà cũng đủ hết rồi. Ngàn năm qua ánh trăng có bao giờ cần nói lời gì đâu.

Tôi đã muốn nói như vậy, nếu có một lúc nào cảm thấy chênh vênh, tôi sẽ đến gõ cửa nhà người bạn ấy và xin ngồi uống một tách trà, như có những ngày người bạn ấy đã tìm đến tôi. Ai cũng có thể vun bồi hạnh phúc và san bớt khổ đau cho người khác được. Đôi khi người bạn nghĩ rằng tôi đã giúp gì cho họ, nhưng họ không biết rằng họ đang giúp gì cho tôi, và tôi đang được giúp rất nhiều. Cuộc đời quá nhỏ để mình có thể phân biệt và phân chia.

Như buổi sáng nay tôi thấy con đường nhỏ tôi đi có tôi trong ấy. Con đường có mặt nhờ sự có mặt của tôi. Hay nhờ con đường ấy mà tôi đã có thể có mặt nơi này? Chúng tôi hiện hữu trong nhau. Sáng nay những áng mây trắng bồng bênh trôi chờ đầy nắng ấm. Cuối những ngày mưa nước dâng cao làm mặt hồ phẳng như gương. Con thác nhỏ nước đầy tràn xuống dòng suối trong đổ bọt trắng xóa chảy qua những viên đá sỏi dưới lòng suối reo vang trôi xa vào khu rừng phía bên kia.

Có những ngày tôi thấy những thăng trầm tự nhiên của một sự sống rất đủ đầy. Và tôi biết nuôi dưỡng hạnh phúc của mình bằng sự thực tập và tách trà của người bạn tôi. Tôi rất hạnh phúc vì biết rằng, những lúc đời bấp bênh, ta có thể tìm gõ cửa nhau để được rót cho một tách trà ấm và thơm,

*Ấm áp trong tay một chén trà
Ngồi đây hạnh phúc với ngày qua
Nhấp thêm một ngụm thơm hương vị
Bỏ lại bên đời một chút ta*

Duy Nhiên